Anul II Nr. 13

6 pagini 3 Lei

REDACȚIA SI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI
Str. Popa Petre No. 42 Etaj III
Telefon 2.33.55

PERIODICE

ÎNVIEREA

SĂPTĂMÂNAL DE POLITICA ȘI CULTURĂ ROMÂNEASCĂ

... IANUARIE 1941

DIRECTOR
TOMA VLĂDESCU

ABONAMENTE
Pentru particulari 150 lei pe an
Pentru instituții 200 lei pe an

Înscris la Tribunalul Ilfov Registrul publicațiilor sub Nr. [illegible]

MAREA AMINTIRE A LUI GOGA

VIAȚA LUI DE LUPTĂ ȘI DE IUBIRE

de TOMA VLĂDESCU

Sunt zăpada mi — sunt doi ani, sunt trei? — decât nicăieri inaintea de ao au mai vazut fără ca figura lui Goga să-mi apară ca un fel de terifiată viață și să-l văd astfel acolo, vers, în ceasul rodor mari gesle. Intotdeau, pe culmea tuturor marilor lupte pe care le-a dus. Pentru toți aceia care au avut fericirea să-l pot cunoaște, Goga reprezintă fără îndoială apropo un fior permanent, o nedefinită vibrare a acestei vieți pe care am trăitu cu ei, o grozavă prezență, o obsesie apropo care nu se mai stinge, — dar nu știu dacă, pentru mine apariția lui se asociază mai mult cu decorul alb și pur al iernilor sapre, lar chipul lui de energie și de mândrie îl văd totdeauna pe'nă mai multe pețin aceste zăpezi de iunie...

Era o iarnă ieri ca asta, dacă nu greșesc, când Goga a fost chemat — fiindcă s'o creeze el o fi fost posibilă prin el o soluție de „compromis" ! — a fost chemat să le în mână frânele unei în impresiarări poate chiar mai grele decât cele de azi... Mai grele ? Poate... Să ne gândim că atunci un prezidente de consiliu nu avea dolce l'heur pe scaunul lui, și el i se cerea o mie de abilități pentru bineie pe care [illegible] Gogadi de Urdăreni pe atunci și Dumitru Tatu și teroriștii guvernului ! Se povestește cevul greu — pâtat de atâta infamie ! — când, după căderea Urdăreanu s'a prezentat lui Goga ca să-i semnere acea ciau demisie... Infamul valet a fost ținut atunci în picioare ieri timpul, scât zâmbeșul de ghiață subț privirea de foc a lui Goga ! Nu știe ce s'a mai petrecut, dar eu îndrăzni să cred că această prima „violenție" nu puțin semnificația primului gest din marea revoluție care avea să urmeze. Goga era pedepsit — poate, trebuia să spunem, cu moartea — fiindcă au constatăjse că fie omul trădătilor care i se cerea.

Dacă ne improșcările de atunci cred că erau mai grele chiar decât cele de azi. Să ne mai gândim la sfârșit că pe atunci harta politică externă nu era încă fixată, nici chiar atât cât poate să spară azi, și că omul politic al acelor vremi suporta încă apăsarea blocului iudeo-anglo care comanda atât de stăpân la noi.

In aceste circumstanțe Goga a fost guvernul. Nimeni nu l-ar fi invitat ! Ce-ar fi putut să facă ieșiți ? Să lupte cu toată oștirea vechilor partide care voiau să-l răstoarne ? Să se apere de atâți mizerabili cari i s'au impus în guvern, — și cari trebuiau să-l pândească, să-l țină, cari până la sfârșit trebuiau să-l urăște ? Sau să lupte poate cu această ocultă de interese ideologice, câcia ei avea misiunea să-i oprună linia mai sigură a marilor noastre destine ? Să dea țării, în sfârșit, atâtea revelații pe care i le făgăduise la anii mulți lupte ?

Câte poveri apăsau pe umerii aceștii om covârșit de grele răspunderi istorice — și în ceștiș de compromis ! — și în ceștiș de compromis ! — a fost chemat să le în mână frânele unei în impresiarări poate chiar mai grele decât cele de azi... Mai grele ? Poate... Să ne gândim că atunci un prezidente de consiliu nu avea dolce l'heur pe scaunul lui, și el i se cerea o mie de abilități pentru bineie pe care [illegible] Gogadi de Urdăreni pe atunci și Dumitru Tatu și teroriștii guvernului ! Se povestește cevul greu — pâtat de atâta infamie ! — când, după căderea Urdăreanu s'a prezentat lui Goga ca să-i semnere acea ciau demisie... Infamul valet a fost ținut atunci în picioare ieri timpul, scât zâmbeșul de ghiață subț privirea de foc a lui Goga ! Nu știe ce s'a mai petrecut, dar eu îndrăzni să cred că această primă „violenție" nu puțin semnificația primului gest din marea revoluție care avea să urmeze. Goga era pedepsit — poate, trebuia să spunem, cu moartea — fiindcă au constatăjse că fie omul trădătilor care i se cerea.

Dacă ne improșcărilor de atunci cred că erau mai grele chiar decât cele de azi. Să ne mai gândim la sfârșit că pe atunci harta politică externă nu era încă fixată, nici chiar atât cât poate să spară azi, și că omul politic al acelor vremi suporta încă apăsarea blocului iudeo-anglo care comanda atât de stăpân la noi.

In aceste circumstanțe Goga a fost guvernul. Nimeni nu l-ar fi invitat ! Ce-ar fi putut să facă ieșiți ? Să lupte cu toată oștirea vechilor partide care voiau să-l răstoarne ? Să se apere de atâți mizerabili cari i s'au impus în guvern, — și cari trebuiau să-l pândească, să-l țină, cari până la sfârșit trebuiau să-l urăște ? Sau să lupte poate cu această ocultă de interese ideologice, câcia ei avea misiunea să-i oprună linia mai sigură a marilor noastre destine ? Să dea țării, în sfârșit, atâtea revelații pe care i le făgăduise la anii mulți lupte ?

Câte poveri apăsau pe umerii acestui om covârșit de grele răspunderi istorice

DOCUMENTARI

Voe bună chiar în timpul războiului

Parisul sub ocupaţia germană

CUM ESTE ORGANIZAT Serviciul Muncii obligatorii IN GERMANIA

LUPTA PENTRU „AURUL VERDE" cum a luat naştere, a înflorit şi cum a decăzut Trustul American de Banane

Socialism în fapte

Din activitatea operei naţional-socialiste de ajutorarea poporului

Anţii sfrăbăt
Sirop Cazé

NEVRARGYL Dr BOUSQUET
Calmează imediat durerile de cap şi orice nevralgii

Tulburările cele mai diverse VĂ PANDESC
DACĂ NU VĂ INGRIJIŢIŢI
URODONAL
REMEDIUL JUDEA VITALA

La început de an...

de Arhitect MUCIHESCU-TUNARI

Cu toate acestea, la acest început de an vine cea dintâi, Vă-
ne dragă cu exemple care au fost
Mitropolitul Ardealului, de voluntarios
și de mărturie exemplare pentru
noastre dimensiuni în cari este
mentorul creștin lăuntrul
trăirilor cu portrete extraor-
ne. Cu-am putea adăuga, de
ne, la acestă bibliografie
este de sufletul actual are es-
caracterizarea gândului și a mesa-
jului — ca și ceea ce trăiește
pete, reprezentantul lui Mântui-
tor.

Să ajungem și noi la grupa
prezentă deschisă — în care sac
Ierarhiei Bucureștilor Mari —
Pentru regretatul Patriarh cu
lectul de Mărgă? Am să reflec-
chiem ale noastre proze și
responsabilităților și ai hărăzi du-
guier pe cei ne-au adus la
acest fund de prăpastie? La ne
bun, trei? Ce ne aparține amându-
ne ne stă și ne revarsă din
paharul marilor noastre suferințe?

Preferăm ca, alături de cititorii
și de prietenii noștri să căutăm
tuturor chemărilor noastre
în cuvintele de binecuvân-
re, pe care, generalul Antonescu
ne le-a scris sau le-a rostit cu
prilejul începutului de an.

Deoarece, atunci când, pasiunea
ne-ar lăsăge pe poleni cân-
felurilor apre a pentru cu pe-
după ceea ce nostrele pe noi ne
nesau lovit, mai de mult sau mai
de curând, în mintea și în inima
noastră rămân cuvintele lui
rul de Conducătorul Statului:

„Un neamul nostru, când fiecare
rie sacrilă din sărăcăndul, o
„sfântă și grea poruncă lăsată
„tra dăinuire, înțelegeți că și
„Patria este o vatră de credință,
„care aprinde flacăra vieții
„de hibre, din ardere partid
„mântre.

„Unii-vă Românii, în credință,
„în iubire și muncă.

„Unii-vă, din toate colțurile
„țării și din neamul, din toate
„cetele, ca să dăcem mai departe
„în strădania strămoșilor și vi-
„torul copiilor noștri"...

Și înțelegem, și simțim. Deoarece
și urmăm. Generalul Antonescu,
este pentru noi o garanție
de ordine și de înaltă morală
Pasarea și îndemnul pe care vrea
dinte noi o manifestă față de
Conducătorul Statului, dispar, în
clipa în care, generalul Antonescu,
adresându-se legionarilor,
declară:

„Și am socotit că tineretul,
cu puterile lui de viitor poate
„să ună sfinții unei Națiuni.

„Nu-mi adăuginesei credința.

„Cine nu respectă viața om-
„omului nu este creștin.

„Cine nu respectă munca și
„ovezea altuia, nu e om.

„Cine nu se supune ordinei
„creștoare și disciplinei țărănești,
„nu este legionar".

Și mai departe:

„Nu faceți pe altul să sufere,
„de cauza lui, singur și sufe-
„rit, legionare. Pământul nu este
„vrednic să fii legionar. Și
„Și desprejuiți suferința de
„legionar, făcând suferința al-
„tora ca a ta de ei. Și trebuie
„să legoniți din rândurile vo-
„stre, pe acel ce săvârșește
„astfel de fapte.

„Celace nu și-a plăcut și nu-și
„place pe, celace se teme pe
„oștenii, frații sau surorile lo-
„le, nu face să le săvârșă la
„centre altora.

„Vitu că ai voit ca săvârșești
„la tovarii de mânuri tot celace
„ai vrut ți ai dă voeut ca
„să intemeiezi un viitor sigur.

„Dar, popoarele, viața și în-
„teresele lor vecinice, nu se
„conduc cu tăișele de prăbu-
„șire".

Și înțărăți, totă marea sporoadă
a neamului care nu vrea să
scapere cu mereie lui prestigiu
semnăte și

„Vertejesc orice ură, con-
damn orice răzbunare, mă dep-
pert de orice faptă de neodihă
și viață, onorez și avoriți
și tuturor.

Cuvintele acestea rostite grav,
de un om de răspundere, care
cântărește semnul și valoarea
fiecărei silabe ou, o deosebită
semnificație.

Cel ce a suferit sindrom din
cauza loviturilor lupe date imperiu
lui atunci când este lipsit
de orice apărare, se ridică astfel
cu tonă puterea imperiului ecelor
ce ar încerca să folosească
metode similare. Cine a cunoscut
o singură clipă loviturile brutale
dată la frunte de un inaintă
semoi spre sorul libertăților,
poate înțelege cu prisosință semnal
celor rostite de Conducătorul
Statului.

Setea de dreptate este asemenea
în tăranul care ridică brațul vi-
gurosu imperiului asolate cel lău-
cătă brevada: în mănăstirea din
fabrică ce-și aplecă frunțe pe
sălcoarele cărți antigoste și cele-
lalte chemări ale lui Hristos
și ale Bisericii, care au
sentimentul răzgnirii și
vieții, care și-a avut în
trebuie să-i dovedească
dosit și ton și sfin. Și au
toate lăsat la discreția „
lelor din stradă", care pun mai

Dela planta care-și tăindă
rămurele spre lumină până la
cea mai perfectă ființă: omul,
cu toții caută întrugerea fărâme
de oare care să le dea viața.

„Venim de luați lumină", a
spus mărturisirea față de cuvân-
tul nostru și în drumul, în fiecare
noapte din „Iertare", copii și bă-
trâni, bogați și săraci, se apro-
pie ațoși de lumina intimă de
mâna prestului și îți aștept fă-
clile cu cari se iatare spre casă.
strălucind întunecoșii nopții.
Luminăriile acelor plăpânde,
dăruitoarele de vieți de ani lupte
pe care săvârșiți creștinul o
duce bupuirea luminărului.

„Fiți creștini", a strigat din
răspuntori, în noaptea de Anul
nou Generalul Antonescu. A-
ceasta înseamnă, să cheme la
tine — pe cei ce până acuma au
bâjbâit în întuneric — ca să le
dăi lumină. Cei ce vor simți ne-
voia unei credințe.

Cei ce-și duc în ei flacăra
unor credințe rătăcitoare, lăsați-i.
Poate că, odată, când toate lu-
minile vor arde la fel și când
necurățenia și dintr'o parte și
dintr'alta va fi înlăturată astfel
ca fiecările să se lasăte natura-
lurate spre cer, atunci, toate
luminile se vor uni într'o sublimă
vălvătăie în care să creadă
toți. Până atunci se îi rugăm de
ne ne stingem unul altuia lumi-
nile credinței. Unii poate au
greșit. Dumnezeu din cer va lo-
mina mințile celor ce imperi
dreptatea pe pământ și fiecare
îți va primi pofirapa pe care o
merită. Judecata rece s'a apro-
piat întotdeauna mai mult de
dreptatea adevărată. Pasunea a
dus în toate vremurile la eroii
grave.

Individul, pentru ca să se des-
volte — și odată cu el, țara din
care face parte, — are nevoie de
sentimentul siguranței și al
vieții, și de al avutului. Și
trebuie să-i dovedească și
dosit și ton și sfin. Și au
toate lăsat la discreția „
lelor din stradă", care pun mai

Marea amintire a lui Goga

Viața lui de luptă și de iubire

(Urmare din pag. 1-a)

Goga în a stinge la unghiul lui umbra chinului și plânsul inimii poate Ardeal, Ardeal bine cu bucu și Horia... Din versul lui Goga și din Radul Iscoleul, autorizat trăim dela Tebas, a venit „sfânta și pământul neștire, vine setea și ne extermare de neuitat. Acolo chinul inferset și se dacem urmăți să ne inchidem, cu toți, Iisus pietre monumentale dela Cluș... Mortul nostru n'aco să rămânem pe drum! Mă îl dăștim setiul în vârf de rinepuri, semn viu al jertfei și eroismului — ca să pornim cu el la cumetrea sfântă bolare și al unei sărbătoare viață nemuritoare.

TOMA VLADESCU

Redacționale și Administrative

o Cu acest număr se reînștiințăm apariția săptămânală din fiecare Duminică.

o

D. Toma Vladescu mulțumește călduros prietenilor INVIERII, cari i-au adresat felicitări de Sfintele Sărbători.

o

D. G. SUDIMANIANU nu mai are nicio legătură cu ziarul nostru.

O dată cine lăpsiți astfel că nici încasări nu mai are voe să facă în numele ziarului nostru.

Deoarece d. Sumanianu a invitat să depună la Administrație neavrîș sumele încasate până acum.

In prag de An Nou

La prestigiul trecutul nou — trecutul care este ca ceea ce este și ceea ce va fi — se pun, de la Anul Nou, o mare chemare de la Tatăl Ceresc, de la Mântuitorul și Izbăvitorul în viețuirea în Duhul Sfânt — o nouă chemare vie și neuimită, neuitată în ceea ce este și ceea ce va fi — o chemare în ceea ce este și ceea ce va fi — o chemare în ceea ce este și ceea ce va fi — o chemare

FAPTE ȘI COMENTARII

BOMBARDAREA LONDREI

Un avion bombardier german în plina acțiune deasupra Lo. drei

Francmasoneria în Franța

Danton și Robespierre, Marat și Guillotin au fost francmasoni
Un semn special de recunoaștere, apăra de călău pe membrii lojilor. — Cine a răsturnat pe Carol al X-lea al Franței?

Expoziția francmasoneriei care a funcționat la Paris în ultimul timp a făcut foarte mult pentru lămurirea unei ori publice asupra acestei „organizații secrete". Expoziția a fost una dintre cele mai vizitate din Franța și numărul vizitatorilor s'a apropiat de un milion.

Prin dăslănirea lojilor francmasonice din Franța, această organizație secretă a dispărut până și din lista elaselor a francmasoneria, este totuș poate dovadă cea mai influentă politică statului francez și soarta republicii.

Ca prezidenției în lume, și în Franța, cel dintâi francmasoni s'au dezvoltat sub influența engleză a Marei Loji din Londra, internatiile în anul 1717. Ca dintâi lojă din Paris, a fost creată în anul 1729. Un francez, preotul Sugrenet Jean Théophile Désaguliers, refugiat în Anglia, a scris impresia cu englezul Jacob Anderson, și bila francmasonilor, ase numita „Vechea morală", lucrare care pînă de curînd a rămas în Engleșarul activității francmasonilor din toată lumea. In 1736 s'a întemeiat la Paris „Grande Loge Aglaite de France", transformată mai târziu în „Grande Loge de France" și apoi în „Grande Orient de France".

Prin aceasta Franța poate fi socotită alături de Anglia, drept țara elasică a francmasoneriei. Această organizație secretă s'a găsit aci nu numai o mare dezvoltare și o extraordinar de mare influență, dar aci a și cunoscut cele dintâi succese vizibile, și numai în Revoluția franceză din 1789. Atunci toată lumea a văzut pentru întâia oară puterea urîtă a acestei aliante secrete, care s'a grupat și se servească de sentimentele poporului ca să-și atingă astfel scopurile ei. Nu se poate spune că poporul francez avea pe vremea acelei teorie motivele ridicate și să combată absolutismul apăsător și regimului lui Luis al XIV-lea. Poporul dorea libertate și drepturi politice. El avea dorul și el și-a făcut semnate pe regilor Franței.

Francmasonii au știut să folosească această mișcare a poporului și s'o canalizeze în direcția scopurilor lor. Urmarea a fost că din prezidența de francmasoneria franceză „Libertate, egalitate, fraternitate" s'a falsificat ideiile revoluției și din problema națională a poporului francez a rezultat o mișcare francmasonică internațională. Revoluția franceză a dat la iveală, pentru întâia dată, că alianța francmasonilor nu urmărea libertatea și fraternitatea unui popor, ci o fraternitate mondială generală. Iar egalitatea nu se referea numai la îndreptarea deosebirilor de clasă, și la egalizarea tuturor raselor naționalităților și neamurilor, ideiul francmasonu al cosmetrilor unui mare „Dom al umanității", simbolizat prin templul regelui Salomon, a devenit astfel pentru întâia dată o realitate practică. Și astfel din furtuna revoluției nu s'a realizat un stat naațional, ci o Franță demoerat-liberală, o formă de stat care nesocotea francmasonilor pentru acuparile ler politice, de screse imediat după ele și ai ei din satenesia ai răspândeșcă revoluția franceză cât mai repede ca pulință în toată Europa.

Este sufficient să amintim numele conducătorilor revoluției de la 1789 pentru ca să ne dăm seama că ei ocupau locuri de frunte în loji și să vedem ce influență mare a avut francmasoneria asupra revoluției. Atât Danton, conducătorul Tribunalului revoluționar, cât și Robespierre, șeful Jacobinilor, au fost membri ai lojilor. De asemeni Camille Desmoulins, conducătorul asaltului asupra Bastiliei, Jean Paul Marat, răspunzător pentru baia de sânge din Paris, și Guillotine, demnitarul celebrei ghilotine.

Abatele francmasonu Henri Grégoire, este acela care a prepus să se acorde drepturi cetățenești evreilor și a militat pentru eliberarea lor din ghetto. Spre a fori de ghilotină pe membrii lojilor, s'a creat un semn special de recunoaștere în fața călăului, ca aceasta n'o împledecă, ca mai târziu șefii revoluției, Danton și Robespierre, să cadă și ei victime ghilotinei. Ca toate acestea francmasonii și-au putut atinge țintele și e caracteristic că una dintre cele mai mari realizări ale Revoluției Franceze a fost eliberarea evreilor, care în anul 1790 au căpătat în Franța toate libertățile, iar în anul 1791 au primit cetățenia.

Ca asemenea nu era o întâmplare că în fruntea tuturor statelor, le conducere, se găseau numai francmasoni, ași cum era cazul în Franța, unde datorită influenței lor nici un post de frunte pînă la prezidințiile de republică nu putea fi ocupat fără consimțământul lojilor. Poincaré, Millerand, Briand, generalul Joffre și multi alții, erau frați masoni, cărora le-a fost foarte ușor să lucreze loialitatea cu francmasonii de grad mare din lojile englezu, cu scopul scop de a detrona pe Wilhelm al II-lea, de atunci Împărat al Germaniei, care era pentrivnic francmasoniloi. Este de asemenea de prisos să subliniem că francmasonii au avut un rol covârșitor și la tratatele de pace", formulînd de pe atunci principiile lor cerere, ațîță crearea Societății Națiunilor. Francmasonii și lideni au fost și acela, care au tărîr în 1939 poporul francez în războiu, războiu care a provocat catastrofa Franței din 1940. De data aceasta a fost „despotismul" dictaturilor împotriva cărora francmasonii și-au pus în mișcare toate mijloacele de care dispuseau. Convenția Marei Lui Orient al Franței a declarat încă din 1933 că francmasoneria și-a propus să distrugă Fascismul, lidenii Leon Blum și Mandel, cari au instigat nacontenit la războiu, erau francmasoni. De asemenea Daladier, Chautemps, Pierre Cot, Delbos, Sarraut etc. O parte dintre acești conducători ai Franței datorau cele mai bune grade din lojii Marele Orient. Intrarea și în timpul războiului mondial, francmasonii au făcut totul ca să tărască în Europa Omenirii la război împotriva Germaniei, lucrînd fără încetare, prin ajutorul legăturilor lor internaționale, ca acest război să fie extins. Dacă acest lucru nu l-a reușit și dacă Congresul francmasonerlei care a avut loc în 1940, a hotărît un fiasco total, aceasta nu s'a datorat dacă marilor succese militare ale Germaniei și intr'o oarecare măsură și faptului că multe state europene, convingîndu-se de influența nefastă a masoneriei, dizolvînd lojile și interzisesera orice activitate a acestei secte.

Franța a recunoscut și ea acum cât de mult s-avut de suferit de pe urma organizației secrete masonice și a închis lojele. Sute de mii de oameni au putut să viziteze expoziția masonică din Paris, convingîndu-se cu propriii lor ochi cât de desăvîrșită era frățietatea dintre masoni și lideni. Secrete masonerlei au putut fi acum văzute și de „privirile profane", iar frații au fost alungați din lojii. Un vînt proaspăt suflă acum peste Europa, eliberînd popoarele și tărîmurile de-la de rana provocată de activitatea nefastă a ocultei judeo-masonice.

Lojii franceze dela 1871, francmasonii s-au înfrățit pe străzile Parisului cu revoluționarii. Cînd răscoala comunarzilor a fost înăbușită, francmasonii au știut să se retragă la timp, rămînduși-se de partea naționalilor francezi, care, pe vremea aceea n'aveau alt scop decât prestigiul „revanșei" împotriva Germaniei.

Urmărind acest scop, lojele se gândeau mai puțin la Franța și la mărirea ei, decât la distrugerea Germaniei imperiale, care reprezenta o stavilă pentru planurile lor. Cu alte cuvinte francmasonii voiau să prăbușească monarhia în Germania pentru a face astfel un pas înainte cu drumul republicii mondiale. In timp ce poporul francez a intrat în război fără îngăduș pentru ideal naționale, francmasonii vedeau în acest război un prilej pentru înfăptuirea planurilor lor de „înfrățire mondială". In Marea Natiune ai nu vedeau o Franță mai mare, ci „Marea Natiune" a tuturor popoarelor, raselor și religiilor. Pentru a înfăptui acest lucru, francmasonii au trecut peste cadavre. Astăzi nu mai este nici un secret pentru nimeni că foștii prinț moștenitor al Imperiului Austro-Ungar, Franz Ferdinand, a fost condamnat la moarte de către francmasoni, iar sentința a fost executată de către frații din lojele croate. Semnalul războiului mondial, glonțele din Sarajevo, a fost dat deci de francmasoni.

Francmasonii sub Napoleon al III-lea. Francmasonii și războiul dela 1939

Cea de a doua republică franceză care a luat ființă la anul 1848 este de asemenea o operă francmasonică. Louis Napoleon, care s-a urcat la 1852 pe tronul Franței sub numele de Împăratul Napoleon al III-lea, era de asemenea membru al lojilor. Cum Insă Împăratul a intrat imediat în conflict cu francmasonii, lojile franceze au început să unelteasca pentru ei prăbușirea. Incă naintea de izbucnirea războiului franco-german din 1870—71. Chiar și în timpul războiului dușmănie francmasonilor față de Împărat n'a încetat, luarea Împăratului ca prizonier la Sedan, prilejuindu-le o mare bucurie.

In timpul celei de a treia revoluții franceze, cu toate faptele cari, în fața ochilor ne le ce ne ce mijelile tuturor conducătorilor de popoare. Partidele noastre, în fi fiind lăudată ofensiv pentru ne ne ne fiind în arma conștiului și se bazînd este cum. Nu, secolul, desemnez, cu naturalul ce fi colonie vertebrelii a ajutat nostre de unîme. De acea, subsemn fără de nici o rezerve la mărcile ce urmează o se ha: pentru a asigura prestigiu și omogenitatea rasei în statea rănduri, cuniștiind ale dovrîna lui A. C. Quao, nu-am apropiat, în mod fatal de prescripții rasismului.

Atâta numai, că problema „purității rasei" are semnificațiuni de care nu trebuie să se țină seama atunci când se ne provoacă la înfăptuirea elementelor, elemente cari astăzi sunt premelnic adăpostite în cum noastre.

La noi, nu și greu, ași se stabilească în mod practic tipul care se bucurească perfect în tipurile constituit pe principii rasiste. Adunînd între cei la compozitia fizice și profilaxeaza a românului (tipul elemente foarte curate. Dacă ceea ce trebui să se facă numite conștiș Parlind dela exagerări nu se ne se lunge la alte o soluție. Ase, de exemplu, în statul „Cuciștii" o epoică de curînd un avînd prin care se cerea ca odată cu soluționarea problemei jidovești ș se se rezolve și știute dovă, tot atît de grave: cea fanariotă și cea tigănească.

Departe de noi gândul de a ușpăra un atît de rămînere. Dar pentru nostru se știuș de legăș al ideilor, credem că și ș se va ușpăș și interșnțin cu dovă precizări:

1) A pune știș jidănească aș lăș și problema „jidovești" și cea „fanariotă" trăș și a se ș jidovi din centrul preocupărilor noastre.

2) A pune problema fanariș și a tigănilor și ș �ș �ș �ș �ș �ș �ș �ș �ș �ș �ș

ș �ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș